

но, за да издължат доставките си¹⁰.

В общи линии такава е политическата и икономическата обстановка в страната и в нея трябва да се търсят причините за възникването на горянското движение – тежките и непосилни данъци и държавни доставки, налагани на населението, политиката на насилствено вкарване в ТКЗС по примера на съветските колхози, политическите гонения и репресии на членовете на разтурения БЗНС „Никола Петков“, формирането и развитието на които се обуславя от широк кръг социално-класови, политически, идеологически и психологически причини.

Настоящата статия си поставя за цел да направи един опит за обобщение на малкото известни материали и документи по този въпрос, достъпни на сегашния етап, без да претендира за пълна изчерпателност на темата, и по-скоро представлява едно щрихиране на събитията, които дълго време са умишлено премълчавани и недостъпни в архивите.

Едва през 1979 г. във в. „Антени“ от 12.IX.1979 г. Кънчо Богданов, следовател, пише спомените си „История на една операция“, където описва двудневните сражения през лятото на 1951 г. в Сливенския балкан. През 1987 г. излиза от печат и книгата на Максим Асенов „Ехо от куршуми“ – хроника на сливенската акция през 1951 г. Петко Огойски написва книгата си „Записки по българските страдания 1944-1989 г.“ в две части през 1955 г. В книга II, в главата „Бунтът в Сливенско“ авторът разглежда този момент от историята ни, но се позовава преди всичко на спомени на живи участници в събитията.

За разработването на темата са използвани: архив на БКП 1950–1951 г., съхраняван в ДА–Сливен, дело № 1003 от Старозагорския окръжен съд, следствените дела на горяните – 1034, 1015, 1052, съхранявани в ГИА – РДВР – Сливен, както и присъдите, издадени по процесите срещу горяните, спомени на живи участници в движението, събирани в Историческия музей – Сливен, от 1994 г. насам, материали от местния и централния печат.